

[Arne Larsen.]

med de forskellige forordninger. Det har været noget vanskeligt for mig at finde materiale frem, som begrundet og forklarer, hvorfor disse forordninger, og især denne forordning, er så nødvendige. Jeg har mest indtrykket af, at den er af mere eller mindre formel karakter, men at vi er nødsaget til at lave en lov om det her i landet. Jeg har ikke indtrykket af, at det er noget, der får nogen særlig stor betydning, og når man ser det ud fra den synsvinkel, så kan det jo synes én, at disse foranstaltninger, der skal iværksættes, er nok så rigoristiske, nok så konsekvente.

Det er ikke alene dansk myndighed, som kan udføre kontrol på dette område. Her giver vi altså monopoltilsynet denne myndighed, men også Fællesskaberne og Kommissionen har mulighed for at blande sig i kontrolarbejdet, hvis de mener, at forordningen bliver overtrådt. I så fald skal dansk myndighed altså være til rådighed med vejledning og bistand for at få problemerne undersøgt.

I den forbindelse vil jeg gerne rette et spørgsmål til ministeren. I artikel 17 og 18 i forordningen står der noget om sanktionsbestemmelser og bøder, der kan idømmes, og der tales i ét tilfælde om 500 regneenheder, i et andet tilfælde om 10.000 regneenheder og i et tredje tilfælde om 20 gange vederlaget, som man får for bemeldte transport. Jeg har ikke kunnet finde ud af, hvad der egentlig dækkes af begrebet regneenheder, men måske ministeren kan klare begrebet for mig.

Jeg har forstået, at denne forordning ikke bare gælder for transport inden for landets grænser, men at den også gælder transport mellem Fællesskabets forskellige lande og mellem de enkelte fællesskabslande og tredjelande. Deri har jeg sikkert ret. Inden for indenrigstrafikken er der ganske bestemte retningslinjer, idet disse transportdokumenter ikke skal udfærdiges, når det drejer sig om transportafstande under 100 km, i grænsetrafik 30 km, og når det drejer sig om godsmængder på 5 tons eller derunder. Derfor vil disse bestemmelser næppe få synderlig stor betydning for indenrigstrafikken.

Jeg vil altså gerne for fremtiden efterlyse lidt mere assistance fra ministeriernes side, når det drejer sig om lovgivning i forbin-

delse med forordninger, sådan at folketingets medlemmer får det bedst mulige grundlag at tage stilling til sagerne på, men jeg skal tilsige velvillig udvalgsbehandling i denne sag. Stort set tror jeg, at denne lovgivning ikke gør nogen synderlig skade.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Jeg vil godt takke for modtagelsen af lovforslaget, der, som det rigtigt og af mange er blevet bemærket, hører hjemme i småtingsafdelingen. Der blev fremsat ønske om en række oplysninger fra hr. Arne Larsen, og ønsket om oplysninger skal jeg naturligvis imødekomme over for udvalget.

Med hensyn til spørgsmålet om regningsenhederne vil jeg tillade mig at give et foreløbigt svar med mulighed for at korrigere det over for udvalget, hvis det er forkert. Jeg mener, at regningsenhederne er dollarværdien før den sidste devaluering.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udvalget om offentlige arbejder. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af den i London, Moskva og Washington den 10. april 1972 undertegnede konvention om forbud mod udvikling, fremstilling og oplagring af bakteriologiske (biologiske) og toksinvåben samt om disse våbens tilintetgørelse.

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. X) findes i tillæg A. sp. 2143, fremsættelsen i tidenden sp. 1126).

Forslaget sattes til forhandling.

Robert Pedersen: Der er i den socialdemokratiske gruppe helhjertet støtte til det fremsatte forslag til folketingsbeslutning om at ratificere den konvention, der forbyder